

tid ser jeg som sagt ikke ikke nogen muligheder for mig, men jeg vil da ikke afvise, at der engang i fremtiden kunne opstå en situation, hvor det kunne ske.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg stillede spørgsmålet til hr. Lars Barfoed, var det ud fra, at det udsagn, der kom fra Dansk Folkeparti ved hr. Bent Bøgsted, kom, efter at der også fra LO's, fra fagbevægelsens side rent faktisk er blevet takket nej. Det vil altså sige, at på det tidspunkt, hvor udsagnet kom, kendte man rent faktisk situationen, så det er ikke noget med at sige, at det var sådan, som det så ud for en uge eller to siden. Udsagnet fra Dansk Folkeparti kom den 31. maj.

Det var på den baggrund, jeg synes, det er interessant at finde ud af, hvad det egentlig er, man forestiller sig på nuværende tidspunkt. Har man tænkt sig at gå ind i forhandlinger med organisationerne i et forsøg på at gøre det bedre? Eller hvad er det, man har forestillet sig? Er det sådan, at man er parat til at sige: Vi er indstillet på, at på et tidspunkt trækkes denne lovgivning rent faktisk tilbage? Eller hvad er det, man forestiller sig på det lovgrundlag, der nu kommer til at ligge? Jeg synes, vi med rimelighed må høre, hvad De Konservative mener om det i dag.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Vi mener kort og godt, at det er et godt lovforslag, der gennemføres nu. Vi havde hellere set en konstruktion, hvor fagbevægelsen og arbejdsgiverforeningerne havde været inddraget, men det lykkedes altså ikke.

Om der engang i fremtiden kunne opstå en situation, som gav mulighed for at revurdere loven i lyset af, at man nu kan man lave en sådan konstruktion, som jeg egentlig synes ville have været endnu bedre, kan jeg ikke afvise. Jeg ser ikke muligheden for mig i en overskuelig fremtid, men jeg kan da ikke afvise, at en sådan situation engang kunne opstå. Nærmere kommer vi det altså ikke.

Ole Sohn (SF):

Nu skal vi om lidt stemme om dette deltidslovforslag, som jo har undergået en noget langstrakt behandling. Men når det er tilfældet, skyldes det jo ikke mindst det, som hr. Lars Barfoed meget rammende og præcist har beskrevet: når

man rører ved et overenskomsts system, fjerner man en tråd i et meget fintmasket og afbalance-ret system, som gør, at der bliver en ubalance. Det er det, der har været baggrunden for, at vi har modtaget så mange deputationer og haft mange store diskussioner om, hvilken betydning det har, når man laver et lovindgreb i overenskomsterne.

Når debatten derudover har floreret så meget og så længe, skyldes det jo også, at det er lidt svært at se formålet med forslaget. Ministeren siger her i dag fra talerstolen, at det er ham en gåde, at det kan vække så megen furore, når man vil give lønmodtagerne ret til deltid. Jamen hvis man ville give lønmodtagerne ret til deltid, havde jeg skrevet under med det samme.

Men så erindrer man ministerens kronik – jeg tror, det var i Ekstra Bladet på det tidspunkt, vi havde andenbehandlingen – hvor ministeren skrev, at ideen med forslaget er, at den enkelte lønmodtager skal have ret til at søge om at komme på deltid, og samtidig blev det nævnt for første gang, at arbejdsgiverne skal have mulighed for at foreslå den enkelte at gå på deltid. Så vil den enkelte lønmodtager, som måske ikke selv har et ønske om det, jo også blive udsat for et pres, og derfor er det utrolig vigtigt, at man har det kollektive overenskomsts system som en form for beskyttelse og en garanti for, at der ikke er nogen, der lider overlast.

Det tredje, jeg vil trække frem vedrørende lovforslaget, er forslagets juridiske kvalitet. Nu vedtager vi et lovforslag, som kommer i kollision med funktionærloven; den afklaring vil komme senere hen, men det er jo ikke kun det, der har givet anledning til debat. Jeg husker tydeligt professor Jens Christiansen fra Københavns Universitet, som deltog i vores åbne høring, hvor han måske lidt muntert, men dog alligevel meget alvorligt, redegjorde for, hvordan han har brugt lovforslaget i undervisningen på universitetet af de førsteårsstuderende. Ingen havde kunnet svare rigtigt på spørgsmålene, ingen havde kunnet læse nogen klare konklusioner ud af lovforslaget.

O.k., det er selvfølgelig også nogle, der allerede er eller senere bliver eksperter, og det er ikke dem, man lægger så meget vægt på. Men når man ikke engang på det juridiske studium kan forstå lovforslaget, må man vel alligevel have os andre lidt undskyldt, når vi stiller nogle spørgsmål undervejs, som ikke bare er af politisk karakter, men også af rent juridisk karakter.